

திரு வேணுவனச்சந் திவிநாயகர்,
சீரலைவாயச்சேய், சனீஸ்வரன், பேரில்
அன்பின் வழிபாக்கள்,

திரு மெலிவன்
வாசிக்கமீண்டலிகாயகர் தெரு
பென்ஷன் சப்ரிஜிஷ்காரர்
R. S. சுப்பிரமணியபிள்ளை B. A.
அவர்களால்

ஸ்ரீதிருஷண் விரசம் பிரஸில் அச்சியற்றப்பெற்றன.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	இதற்காக	இது
I	7	1	ம்	ம்
3	2	4	நிச்சயமாய்த் யுரைத்து	நிச்சயமாய் நியுரைத்த
5	3	4	ஞ	ஞ
7	4	11	ச்சதாங்கம்	த்தசாங்கம்
6	1	4	டு	டு

உ
சந்திரி நாயகர் வணக்கம்

திருவனரு செல்வெலித் தென்சார்பிற் கம்பைநதி
கருப்பாருரை யுடன்கொள்வான்பரவ வடத்தேமித்
தருமசிறை வேணுவனத் தானுவையுந் தான்வணக்க
யெருவொம்போடகன்கரைபி லுளமெழுந் தண்பதியே (1)

பின்னநளா லுண்டபுக முன்னுதற்கென் னுள்ளிருத்தே
பன்னரியயாவுடனே, பலந்தஞர் விரைந்தளிப்பாய் [வா
மெய்கொலையு கன்னல்தஞர் செறித்துலவச்செழும்பொழில்
பன்னகடை யாரினாசே ரங்கெணல்லை ஐங்கரனே. (2)

வெண்பர.

ஐங்கரனே சங்கரனா னன்பார் திருவிழியே
பொங்கரவக் கங்கைநிகழ் புண்ணியனே — செங்கைதனி
லுன்னதனிக் செல்லா முமையெனென்ச் சுற்றியவா
தென்னுதமிழ் செய்யவருந் தீர். (3)

கொருஞ் சித்தர மணியேயென் செல்லமே
பாராருக் கல்லண்பசேர் பண்ணவனே — காராருக்
குஞ்சரமே கோளரியே கும்பிடுவோர்க் கொஞ்ஞான்றக்
தஞ்சமே நிண்ணருளத் தா. (4)

தாயே வுலகுத்தோர் தத்துவனே தாநனியில்
காயேற் கருன்புரிய நாலகமே — வேய்வனத்தின்
சந்திதனி லுற்றுலவிக் கார்த்தோர் பவங்களையு
மெந்தர யெனக்கொகை தென் (5)

SOLIA PUTHIA

சொல்லியபுதி

செய்யவனத்தின்

எனென்போர்க் சென்சொல்லே னெதாட் காசாதக்
கோணே குறைகனையுங்கோமனமே—காணோர்கன்
போற்றப் புரமழித்த புண்ணியமே பூவுலகச்
சேற்றிலமுந் தாவணகீ செய்

(6)

செய்ய செவமே சிறியேனைச் சேர்ந்துலவு
மய்ய வருங்கருணை யர்மானே—செய்யமக
லுக்கனையலா லுற்றதுனை யுண்டோவென் னுன்னமதிற்
சொன்னமாய்ச் சூழ்த்திருக்கச சொல்

(7)

சொல்லே பரவொளியே சொல்லார்த்த துவெளியே
எல்லே யிருளே யிராப்பகலே—தொல்லுலகில்
விக்கினக்க டுர்க்கும் விராயகனே வேண்டவருட்
பொக்கிசமே புண்ணியபூ தா

(8)

பூதா புனிதா பொருளே யருவொளியே
ஆதார பூதார வண்ணவே—யோதாமுன்
னேதாக்காமதனை யிக்குதவி யுன்னடிக்கீழ்
வாகா யிருக்கவருன் வாய்

(9)

வாயார வேதுதித்துன் வான்கருணைக் காளாதி
ஓயா துனதடிபை யுன்னூர்பா—னோயாரு
மாக்கைதா னிவ்வுலகி ன்ஓதென்னைப் பற்றாமற்
காக்குங் சண்பதியே கா

[10]

காத்துப் படைத்தழிக்குங் காரணனே காசினியில்
காத்தமும் பேறவுன்ற னுமமதை யேத்துனோ
ரெய்தா ரிடரின்ப மேற்பார்பல் போகமுடன்
பெய்தாரின் பேருளின் பேறு.

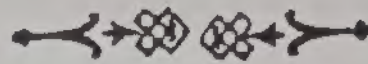
[11]

பேரில்லார் பேர்பெறுவர் பேசரிய மெய்ஞ்ஞானச்
சீரில்லார் சீர்பெறுவர் சேலிக்கப் பாரதனில்
சித்திபுத்தி சேர்ந்துலவுஞ் சீரைக் கரண்கருணை
சித்திக்க மேவுந் திரு.

[12]

உ
சிவமயம்.

திருச்செந்தூர்க்கவி விருத்தம்.

செந்திரு வேற் றுகஞ்
செந்திற் குகற் றொழு
எந்தையுங் கான் றுன்
சிந்தைசெய் மனனே.

செந்திலின் மேவிய
கந்தசுவா மியா
மெந்தையடி யினை
சிந்தை செய்ம்மினே. [1]

சிந்தனை செய்ய நம்
செந்தினில் மேவிய
தந்தையி னா றுன்
விந்தை யாய் வருமே [2]

ஆருவா கனர் பின்
ஓக வர் தவனை
மோகிப் பவர் கள்
சோகம தறு மே. [3]

கடம்ப மாலை யினி
னிடமமர்ந் தாமஞ்
சுரும்பின மா யவன்
சோதி குழ் மனனே. [4]

ஒன்றி கிளைந் திட
யென்று முத விடு
மன்றல்கடர் செந்தி னில்
நின்றவ னருளே. [5]

குக னெனக் கூறி
யக மெலாங் குளிரச்
செக மதற் செகநில்
கக ருறை வேரமே [6]

காலையு மா லையுங்
வேலவன் கழல் சொல
ஞாலமும் பேரத் திடக்
காலனுக் தொழு மே. [7]

செய்தி புரத் தில்
வயத் தரும் வேற்றைப்
புயத் தனைக் கண்டு
கயம் பெறு கோமே. [8]

சேலை வாயுறு
மோகப் பெரு மான்
தாரக மென் றிட
வேரதும் பிணியே. [9]

எண்பத் தேழி னிற்
பதின் மூன் றதனிற்

திருச்செத் தா ரெனி
வருட் பயன் பெறவு ருன்
னுருச் செபித் திபெவ
நிருட் பய மிலரே. [10]

கடம் பணி கத்த
னடம் பயில் செத்தி
விடம் பயில் வார்வின்
ணடைத் தா சான்வரே [11]
பண்-புற-மிடபப்
பாடிய திதுவே.

வெமயம்.

அலைவாயப்பெருமானிடம்

ஆற்றொணத்தூது.

செத்திற் குகப்பெருமான் சேலைவாய் மேலிடோன்
கத்தவே ளிடத்துதைத் கத்தருள்வாய் கணமதியே.

காணென்று காலையினிற் கடவுளரு னேகழறிப்
பூவொன்றிப் போற்றுதின்ற புன்னினங்கான் பூத்தருவேன்
தேவொன்றித் தினம்போற்றுத் திருச்செத்தூர்க் கத்தருக்கென்
வாவொன்றும் பாழ்மனதின் பதைபதைப்பைப் பகரீரே. [1]

பச்சை யிளங்கிளியே பாலொகிதேன் நான் தருவேன்
செச்சை மலர்புனையுஞ் செந்திற் பெருமாற்கென்
னிச்சை யிசைந்துருகி யான்படும்பா டித்தனையும்
நிச்சயமாய்நீ யுரைத்து கோர்த்திடவே கூட்டுதியே. [2]

அடற்குருதிச் செவ்வேளி னுண்மையெவா மென்மனதி
லிடர்ப்படவே யெண்ணி யிரங்குஇன்ற யெளியேற்குச்
திடர்ப்படவே திருச்செந்தூர்ச் செவ்வேட்கென் மையல்தனை
கடற்கரை யி னிளங்குருகே கண்டொருகாற் கழறையோ. [3]

ஆரணங்க ளோலமிடு மாறுமுதப் பெம்மானை
யேரணங்கை சிறுபுறமு மேற்றருளஞ் செவ்வேளை
காரணங்கள் பலவற்றாற் கலத்தூறையக் கழிவேற்கு
வாரணநீ கூட்டுதினேல் வாயார வாழ்த்துவனே. [4]

கெங்கரலொண் கழிகாராய் செந்தில்வளர் செவ்வேட்கென்
னங்கமெலா மெலிந்துருகி யரைகலைகள் அனையோரப்
பக்தயப்பூங் கண்ணருவி பாய்புனவி னீரிறைப்ப
யின்கேயா னெய்துயா மியம்புதியே லிறைஞ்சுவனே. [5]

கவ்விவிழி பார்க்கவன னிளமது வன்முனங்காள்
செவ்விதமா யேயுண்ணத் தெலிட்டாத தேன் தருவேன்
தெவ்வருரம் பிசக்குந் திகழ்வேற்கைச் செந்தூரா
னெவ்வமதச் சேரவெனை யியற்றதியே லேத்துவனே. [6]

கைமாறு கருதாது காசினியை யூட்டுவிக்கும்
 மைமாரிக் கொண்டல்தான் மனமகழக் கடம்பமல
 ரையாறு வேர்தோளி னலங்கத் தனைக் கொணர்வீரேற்
 செய்மாதும் வேறுளதேர செயம்பெறநீர் வாழ்வீரே [7]

என்றுமே யிணைபிரியா தின்பமுற வாழ்கின்ற
 வன்றில்கான்-பிரிவினையி-னல்லறனை-யாற்றீரோ
 தென்றலார் புகுத்துலவுந் திருச்செத்தூர் கோமாற்கிங்
 கொன்றியாய்ப் படுத்துயர முரைப்பீரேற் குதையாமோ. [8]

மையிலங்குஞ் சோலையில்வாழ் மாமரத்தின் பூக்குயிலே
 கையிலங்கும் வேற்கடவுன் கந்த னெனும்பெயரோன்
 செய்யிலங்கும் பூம்பொழில்குழ் செத்துநில் மேவியகம்
 மையன்வரக் கூவியெனக் காவியளிப்பாபே. [9]

பூவுலகில் நிற்பெயராற் பூவைபரைப் போற்றுகின்ற
 காவுலவும் பூவைநல்லாய் காரியக்க ணீமுடிப்பாய்
 தேவுலவுந் திருச்செத்தூர்ச் செவ்வேட்கென் மையறனை
 தீபுலவி யடியுணர்த்தி கீங்கிடவும் விளம்பாயோ. [10]

துதரகப் பல்பொருளால்த் தொண்டன்றன் னிடர்களை
 மாதாடுங் குஞ்சரிசீர் வள்ளிகண வாழுருகா
 கோதாட் டொழிந்தார் குழாஞ்சூழ் செந் திற்பதிலாய்
 வாநாடு வேற்குன் வரமளிப்பாய் செவ்வேனே. [11]

பாராயோ யெனையொருகாற் பன்னிரண்டு கச்சுணிநுத்தல்
 தீராயோ யென்கவலை தீர்த்தொருகா வெனதுமொழி
 சேராதேர நின்னுடைய செலிகள் ராறதனு
 ணெராயோ வேர்மாற்ற நீன்செத்திற் பெருமானே. [12]

கந்தனது திருச்செந்தூர்க் காவடியின்
 காரணமும், காலமும், கருதின கருத்தும் வருமாறு:—

கந்தன் கருவுறமென் காண்முனையாய்த் தோற்றுமுன
 மென்னைதகயி லாயமவன் ஈசனருட்—சிறந்தையதாய்ச்
 சொற்றபடி காவடியைச் சூழ்ந்தன்பேர டேசெலுத்த
 கற்றவனே ஞன்னருளை கல்கு [1]

கல்கு கலமெல்லா கற்ககமு கல்வாழ்வும்
 பவ்ளும் படியிலருட் பாபவவுஞ்—செல்வமெலா
 மெக்காரும் வற்றா தேற்றமுட னுன்னடியைச்
 சொன்னயமாய்ச் சூழ்ச்செத் தூர். [2]

செத்தூர்க் கலிவீருத்தம் செவ்வேளே ஆண்டருளன்
 புந்துந் தசாங்கமுட னோர்தூறு—முத்தியே
 சொற்றவைக ளீண்டென் சுதன்கா வடியதனி
 னற்றமரங் கேற்றினே ஞன். [3]

ஆண்டவனே ஆண்டவனை யாதரிப்பா யாதாந
மீண்டெமக்குன் சேவடியே-யீடேறப்—பூண்டதனை
யெஞ்சிரமே ஸேற்க வெமதுகுடி காத்தருள்வாய்
குஞ்சரியின் வள்ளிமணக் கோ.

[4]

ஆண்டுதொண்ணூற்-ஞென்பதனி லாமானி பத்தேழிற்
பூண்டதிர-யோதசியின்-பொற்றேரி-லீண்ட சிம்ம
காலமதி ஸென்கந்தன் காங்கேயன் காவடியை
ஞாலமதிற் சேர்த்துவந்த கான்.

[5]

சிவமயம்.

திருச்சதாங்கம்

சிராய்ச் கலியிலுமே சிரேஷ்டகச் செந்தில்வளர்
பேரோறு காட்சிப் பெறுமுதலைப் பார்மீதி
வெண்ணொண்ட வேந்தறனைப் பாடிடகா வைங்கானே.
தண்ணொண்ட வந்ததசுத் தர.

சோசினங்கிளியே செந்திற் குாவேளி
னோரார் திருநாம மேற்றுதிற்பாய்--பார்மீதிற்
கந்தன் கடம்பன் கதிர்வேலன் காங்கேய
னெந்தைபிரான் சேந்தாரா னென்று

[1]

கேடேத மேளினராத் கஞ்சுகமே கம்முருக
 னுடே தென்கழறி னுட்டுவிப்பா—நீடேவா
 வுன்னி அனராடு மெண்ணசெத்தி லம்பதியாம்
 உன்னிவன நாடென்றே னாழ்த்து.

[2]

தையல் மொழிபயிலுந் தத்தாழ்மையானு
 மைய நமரு மருமரென்—வெய்ய
 வருச்சு ரனைத்தடிந்த வுண்மைவேற் தையன்
 றிருச்செந்து ரென்றனைத் தேர்.

[3]

சொல்லிற் சுகமளிக்குந் தாயசுக மேசொல்லாய்
 வெல்லும்வேற் தையன் விரும்புகதி—தொல்லுலகி
 லாம்பிரம சித்திரர்க ளாமிருடி யோர்போற்றுத்
 தேம்மொருநை நியதனைத் தேர்.

[4]

கொஞ்சு மொழி கஞ்சுகமே கூர்வே லுடைக்கையன்
 மஞ்சு தவமும் மலைபகராய்—செஞ்சொலார்
 போற்றுசந்த னுசரிலம் புண்ணியனார் செந்துரி
 வேற்றமரு மென்றே வியம்பு.

[5]

செந்தேன் மொழிக்கிள்ளாய் செந்துரி லேயமரு
 மெந்தை பெருமானிவ் கூர்வதெனே—விந்தையதா
 மூலமா சித்திரனார் முன்னேஞர் கேயமாய்க்
 காலின்டி மேயமந்தல் காட்டு

ROJA MUTHIAR

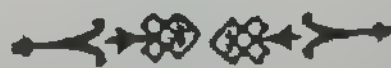
[6]

தன்நிதன் டாய் வார்த்தை சொலிக் காவுகூடும் பைங்கிளியே
 யன் டர்தமைக் காத்தளித்த வாயுதமென்—பண்டிமுத
 லத்தகா ரம்மிரிக்கு மந்தகனை மெய்நடுக்கு
 வித்தை யுள்ள செந்திலன்னை கேல். [7]

பஞ்சரத்தின் பைங்கிளியே பாமணக்குஞ் செந்தூரின்
 தஞ்சைத் துரைப்பறையின் தன்மை யென—மிஞ்சவே
 யான்மாந் தகேச்சுமு மாணவகேரையெக்களையும்
 வான்சொற் குகவொலியின் வாழ்த்து. [8]

சேய மொழிக்கிளியே நித்தியமாய்ச் செந்தூரின்
 மேய நமதுரையின் மெய்த்தாரென்—திவல்னை
 போயகலப் பூவுலகின் பூங்கடம்புஞ் செச்சையுமே
 யேயவுயிர் போற்றுமென வேத்து. [9]

வேணுகுழ் வையம் விரும்பு மடக்கிளியே
 சேணுகுழ் செந்தூரான் தொல்கொடியென்—காலையினி
 லண்டம் வெடிபடவே யார்த்தெத்தினைச் சிறகர்
 கொண்டதற்றும் வன்குக் குடம். [10]

உ
சிவமயம்.

ஆண்டருட்பத்து.

தண்மலரா மென்னுட் டடமா கறம்புனலென்
னுண்மலரு மன்பாசல் லாழ்கினங்காம்—வண்மைபருள்
முத்தி வீராயகவின் மொங்கொடியாக் கீர்த்திகொல்லைச்
சந்தி வீராயகனற் றுள்.

பூவினி லேவத்து பூதாம் பினந்திடும் புயனே குணே தயனே
போற்றிடு மடியவர் படுதுவர் கணந்திடும் போதா கிய பாதா
காவினில் வைகிடும் கடவுள் குரைசில காமி தத்த சாமி
கண்டவர் காதலித் தேமித வேத்திடும் கற்பே புல ரற்பே
சேவினி தாகஜூர் கோவருள் சேயான தேவே எனை யாவே
தேடித்தி ரித்துனைப் பாடிடு மடியவர் சிரமே விய பரமே
தாவிடு மயின்மிசை யேவரு ஞானபோ தகனே யறு முகனே
சரவண பவருக பிரணவ சிவகுரு சரணெ னையான் டருனே.

கண்ணுத லினிலறு கணலுரு வாய்வரு கந்தா சய சந்தா
கரிமுக வெருதனி முதலினா யவபிர காசா வள்ளி கோசா
என்னு மெழுத்துமு னகத்தியர்க் கோதிய இறைவா வகுட்டுறை
ஏத்திடு மடியவர் பூத்திட னேயருள் இனிதா யறு புரிதா [வா
மண்ணுல கதனிடை மாதவர் புரிதல காதா நிரு தாதா

மறைமுடி யினிலுல வியபத களினசிக் மயனே மனே மறனே
தண்ணுறு பொய்கைபிற் றானகப் பாலுணுந் தானே பரி புரனே
சரண பவருக பிரணவ சிவகுரு சரணெ னையான் டருனே.

பிரணவ மறிவரும் பிரமணைச் சிறையிடும் பின்னாய் திற முள்ளாய்
 பேசிட மடியவர்க் காசிறி தந்தரு பெரியோய் மயிற் பரியோய்
 அரணுன தடிமலர் எனகிணை சுரர்துயர் அறுத்தாய் குற்றம்பொறுத்
 அத்தியிற் பூவைமுன் னுளழைத் தாயிதை வாரோயறியாரோ[தாய்
 கிரணமல் கியகதி சவனிச ரயிலுறு கிருடா கா நீருபா
 ரோணை உாறுப டும்படி நீபுரி கிழமை மிகு பழமை
 தரணிப ணியதவ சாதவ னுதலவி தரணு குணுபாணு
 சரவண பவருக பிரணவ சிவகுரு சரணை னையான் டருளே.

அற்புத மர்புத மாணவர்புதம் ஐயா அயிற் கையா
 ஆதிவிற் பிரமணை யோதுபி ரணவமென் தறைத்தா யரு ணிதைச்
 கற்பணை யற்றத வத்தின ருளகிதை களியே பரவெளியே [தாய்
 காசினி யிலுணையு பாசனை புரிபவர் கனமே யுற மினமே
 விற்பண வேதிய ரோதி வணங்கி விருப்பே யரு னிருப்பே
 விண்மணி கோடியொ ருங்கொளிர் சீர்பெறு மெய்யா யுரைபொ
 தற்பா மாகிய சிற்றக வாகுதி தானே பெருமானே [ய்யாய்
 சரவண பவருக பிரணவ சிவகுரு சரணை னையான் டருளே.

ஆத்தும வள்ளியை யைம்புல வணகனை வாரே யவன் தபசே
 ஆணைமு கற்கொடோ ரற்புதம் காட்டிய அமலா பத கமலா
 ரத்தளித் திண்டெடுத்த தெக்கனை வாட்கொளு மேறே தகப் பேறே
 ஏறுத லில்லா தோலிடு மேறையர்க் கிடமே தருத் திடமே
 ணத்தைபு டற்பொறை யோம்புதல் விட்டவ ருடலே யருட் கடலே
 உபேதி மறுவில ரறுவரை நிகர்முக முனவா கிய வளவா

சாத்துபா மாலைகள் யாத்தணி வோருள் சதமே யுயர் சிதமே
 சரவண பவகுத பிரணவ சிவகுரு சரணே னையான் டருளே,
 கானவ ரிடுக்கினை வாட்டிட வத்திடு மாலா தர வேலா
 வாரியில் வகுருர் மாவடுப் படக்காய் வலனே ஒரு விவனே
 கானவர் குவத்தினிற் றேன்றிய பிடிபுணற் கயமே சிவ மயமே
 காற்றினாச் சாரதி யாக்கிய ரதமுத கனலே யருட் புனலே
 மோனையெ துடைபொருள் சேரினி துறுதமிழ் மூலா வனு உடா
 மூதறி வானருக் காதர மாய்வரு முதல்வா வுமை புதல்வா
 தானவ விருளறு பாணுவின் மேவிய தகவா வற முகவா
 சரவண பவகுத பிரணவ சிவகுரு சரணே னையான் டருளே,
 ஐயமு றுதையம் பெய்குநர் மைநீ ரகமே சிறை சகமே
 அரவிய னுருமை யாவெனு மாநியி னணியே தரு மணியே
 செய்யவ டிவதுதி செய்யவ டிவளரி தியமே யரு ணயமே
 செல்வன வனவை செல்வன வனவை தெரிவீ ரெனும் பரிவீர்
 நொய்யவர் னகையோங் குகவெனி னின்புகழ் கோக்கா வுறு மாக்கா
 நுண்ணு ணர் வாரியர் பண்ணுவல் தாங்கனெ னுந்தர மறையிந்தா,
 வைவெ ணீதணி பென்றரு னும்பர சபிலா கதி ரயிலாய்
 சரவண பவகுத பிரணவ சிவகுரு சரணே னையான் டருளே,
 செத்தில கத்தனி வத்தரு டங்கிய சீரா வதி காரா
 தேவசே னுதிப னுதிய மேதரு திப்பா மிகு சப்பா
 கத்தசு கத்தமு கத்தவ கத்தழை காளாய் உயர் தோனாய்
 கானவ ரங்கமர் கானவ ரங்கனை கலியா ணமார் வலியா

மந்திர தந்திர மாதவர் ஓதகும் வாதா மயி லீரதா

வாமித வாமிது வாமிய வாமினிர் வண்ண முனல் கண்ண
சந்திர சந்திகழ் சந்தா றந்தமிழ் தணவா மலார் பணவா

சரவண பவகுக பிரணவ சிவகுரு சரணெ னையான் டருளே,
திருவா வினங்குடி திருப்பரங் குன்றம் திருவே தகத் தருவேய்

திருநெல்வேலியாய் குன்றதோ ருடலா நியவா றப டையவா
திருவே தலகப் பொற்பணி யின்பா வேய்வா யரு டோய்வாய்
இறம்பூ தகலா மனகளி னத்தாய் என்றே நினை கின்றேன்
ஒருபொ றமுனை மறவா தபடிச் சூற்றே புரி பற்றே

ஒருவன டைப்பயில் வுள்ளாய் ஒருவனை யுரகம் கவர் தூகம்
தாவின டங்கியி யங்கரி வந்துகை தகவா வற முகவா

சரவண பவகுக பிரணவ சிவகுரு சரணெ னையான் டருளே
சிமிழினை யிருகய லொருமதி யிருசிலை திகழும் படி திகழும்

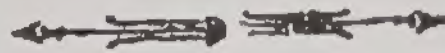
திரனொரு குடமயி லேயிலுத விடவுறு திருநீ ரது தருகீ [தே
அமிழ்தினு யினியையெ யிடர்தெறு கெனினைரு ளாதே துள தோ

அறுமுக குருபர முருககு துகதவத் தருந்தே டரு மருக்தே
இமிழ்தினை யுவரியின் மரவடி வசுரனை யெற்றி யடைவெற்றி
யிபைபனி ருபுயப னிருவிழி களிவெனை ஏராய் கனி பாராய்
தமிழ்மது தகவிப கருமுணர் வினர்தனத் தனதா வனர் மனதா

சரவண பவகுக பிரணவ சிவகுரு சரணெ னையான் டருளே,

அருமறை முடியினி னடமிடு பதமல ரானே முரு கோனே
ஆற்றிடு மேடுமு னேற விசைத்தகி னருமை மிகு பெருமை

இருணிற் வசுரரை யட்டிம யவர்துயர் இரிபும் படி புரிபும்
 சுடுமெ கிப்புமொ ருவரையு மோதிட வேலா மையு மேலாப
 உருவமு மயிலும யிலுமிரு தலைவிய ருஞ்சேர் தா விஞ்சேர்
 ஊதிய மானத சிசனழ ளிப்பதென் றுலகா தா திலகா
 வருதறு வாகன பசுபதி சுதபுவி எழுச் தினம் வாமும்
 வருற வருள்பிர ணவசுவ ருருசா னெனியெ னையான் டருளே.

சனிய ணுகாதேகச்சாற்றியது

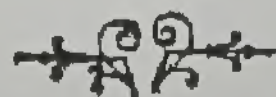
சனிக்கச் செயஞ்சனியுள் சாரா தினிதேகத்
 தனிக்குஞ் சராவருளேத் தா

மீள்க முறுஞ் சனியே!
 னங்கனஞ் செய் வாயே
 உங்கோ னருளெனக் கும்
 இஃகித மாபுள வே. (1)
 செல்ல லுறுஞ் சனியே!
 அல்ல வினிப் புரியேல்
 எல்லே யிலாக் குகளின்
 வெவ்வே லெனக்குளவே. (2)
 கரிய நிறச் சனியே
 உரிய பொருள் ம்றையாய்
 அரிய மறை யேத்தும்
 வெரிய தேர் வேலுளவே (3)

மந்த னெனும் பெயரோய்
 னந்த னிடமணு காய்
 கந்த னெனும் கடவுள்
 சொந்தவை வே லுளவே.(4)
 சென்மத் துறு சனியே
 வன்மத் தினை யொடுக்கு
 கன்மத் தினை யொழிக்கும்
 தன்மத் துனை யுளவே. (5)
 வரங்கில் வருஞ் சனியே
 ஆக்கத் தனை யருளே
 தாக்கா துறு குகளின்
 மீக்கோ னெனக் குளவே(6)

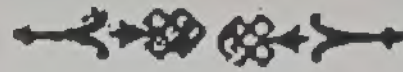
- ஏறில் வருஞ் சனியே சொன்னே னருண் மயமாய்
 போர்வில் வரு குருவே முன்னே கரி முடமாம்
 டேரில் லுற வேர்பேரல் இன்னுட் குகதரச
 வேறின்றிரு விதியே (7) சொன்ன ரவற் சருகேல், (8)
 ஆறெட் டெனும் பேரை சேட்டை செயத்தொடுத்தா
 வீறிட் டிட வ்விதி லோட்டி யுயி ரழிப்பார்
 கூறிட் டிடுங் குகவேன் தோட்டி யெனக் கரியே
 பீறிட்டிடும் பேனே (8) உட்டு வுண தருளே (10)
 இராசமுற் திலுஞ் சனியே—கேசமுற் றருள் வாயே
 ஈசன்பெற் றிடு வேலோன்—தாசனென் றனை மதியே (11)

ஆலம்பார்த் துண்டவனா லன் றமுறிந் திட்டின
 கோலஞ்சேர் தானியல்பைக் கூர்த்துசிதம்—ஞாலமதின்
 கொஞ்சமே னும்மனதிற் கொன்னலைபோ லுஞ்சனியே
 அஞ்சலையென் றற்கோனே யாம்.

சீவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்,

யாழ்ப்பாணம் சிதம்பரசுவாமிகளா வருளிச்செய்யப்பெற்றது.

சேலைவாய்ச் சேய்க்கரைச் செய்தான் றுதிசிவனைச்
சிரலைவாய் மெய்மனத்தாற் செய்திடுவான்—சிரலைவாய்
செப்பறைவாய் செல்லைவாய் சேர்கப் பிரமணியன்
செப்பறைவாய் வானன் செயல்.

பி.
ம.
அராமரதபுரம் மகர்வித்துவான் முகவூர் திருவாளர்
திருமம்பெருமானப்பங்கராவர்களாலியற்றப்பெற்றது.

தேனுமழு தம்பாகுர் சிங்கனிக ளின்பிழியு
மானு மழுதுதமிழ் மாண்பெல்லாந்—தானுரித்தாக்
கொண்ட பனுவற் குழாமரற்கும் பற்கயிலோற்
கண்டுகப்ர மணியனிட்டா னால்.

1924

